

38 - Vrijdag 24 Mei 2019

Het afgelopen jaar heeft er aardig ingehakt. Zowel voor mij als voor mijn omgeving was, en is het een heftige periode. Vooral Sharon heeft het zwaar te verduren. In deze periode gaat het werk voor haar gewoon door, maar zijn er ook nog dingen bij gekomen. De zorg en zorgen om mij, hebben ook een flinke impact op haar.

Ondanks het feit dat ik er nog niet ben, komt het "normale" leven een beetje op gang. Het verschil is alleen dat ik niet werk. Dat werken is nog wel een dingetje, want ik heb nog steeds het gevoel dat ik toch weer achter die bar terecht ga komen. Dit zal voorlopig nog niet aan de orde zijn, want als ik van mijn bank richting bed loop moet ik halverwege even terug om op de bank uit te rusten.

Gisteravond was het bij Casey op school "Papa Dag". Er zijn dan allerlei activiteiten die de kinderen met hun vader kunnen doen. Normaal ben ik daar altijd bij, maar dit jaar moest ik helaas overslaan. Gelukkig heeft Casey er begrip voor en is ze samen met Dylan naar de "Papa Dag" geweest. Haar grote broer, die zich af en toe als haar vader wil gedragen

mocht deze taak nu een keer uitvoeren zonder dat wij daar commentaar op hadden.

Ik wil me heel graag weer een beetje nuttig gaan maken, maar op dit moment lukt het gewoon nog niet. De kleinste inspanning heeft al als gevolg dat ik als een oude man op de bank zit. En dat terwijl ik toch nog een jonge god ben.

Vaak krijg ik te horen dat ik te snel wil. Misschien is dat wel waar, maar ik voel me heel goed en daardoor wil ik ook graag stappen maken. Ik blijf het gewoon proberen en er zal vast een moment komen dat ik wel weer iets meer kan doen. Laat het maar snel 3 juni worden. Nu is het alleen maar wachten op wat er gaat komen. De verveling begint aardig toe te slaan, en uit verveling neem ik dan te veel hooi op mijn vork, zodat ik daar zelf weer de dupe van ben. Gisteren heb ik veel kilometers met de motor gemaakt. Zomaar doelloos rijden om het koppie leeg te maken. Het koppie is dan leeg, maar lichamenlijk ben ik weer kapot. Doe ik de hele dag niks, dan gaat het lichamenlijk goed, maar zit het koppie vol. En daar zit dus ook gelijk het probleem. Ik had ook iets minder kilometers kunnen maken en de middenweg kunnen zoeken, maar bij mij is het meestal: Alles of niets.....